

specifikace: věcná příslušnost krajských (insolvenčních) k žalobě dlužníka na určení vlastnictví k nemovitosti, která měl být předmětem převodu podle neplatné kupní smlouvy, jež měla být podepsána dlužníkem jako prodávajícím a žalovaným jako kupujícím, a to v případě, že řízení o takové žalobě bylo zahájeno v průběhu insolvenčního řízení žalujícího dlužníka.

§ 7a písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

§ 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

Ncp 455/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **L. N.**
zastoupená advokátem JUDr. Josefem Pelechem, Ph.D.
sídlem Kardinála Berana 1157/32, 301 00 Plzeň

proti
žalované: **Ing. Bc. E. Š.**
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Zikmundem
sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň

o určení vlastnictví,

vedené u Okresního soudu Plzeň - sever pod sp. zn. 8 C 286/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Krajskému soudu v Plzni.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou doručenou Okresnímu soudu Plzeň - sever (dále jen „předkládající soud“) dne 18. 9. 2019 domáhá proti žalované určení, že je vlastnící příslušné bytové jednotky a k ní náležejícího podílu na společných částech blíže vymezené budovy a pozemcích (dále jen „Byt“). Uvedený žalobní požadavek žalobkyně odůvodnila tím, že se žalovaná nemohla stát vlastnící Bytu na základě kupní smlouvy, která měla být účastnicemi (žalobkyní jako prodávající

a žalovanou jako kupující) uzavřena dne 3. 5. 2018 (dále jen „Smlouva“), když Smlouva je podle názoru žalobkyně neplatná z řady (v žalobě blíže specifikovaných) důvodů.

2. Předkládající soud věc předložil Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí o věcné příslušnosti s tím, že dotčený spor je sporem podle § 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“), a to jako spor o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka. Podle předkládajícího soudu je přitom nerozhodné, že „úpadce není ve sporu stranou žalovanou a nemovitost nebyla (a ani být nemohla s ohledem na stav zapsaný v katastru nemovitosti) zapsána do majetkové podstaty“, přičemž „v souladu se závěrem usnesení NS ČR 29 Cdo 1714/2017, nalézací řízení bylo zahájeno v průběhu řízení insolvenčního“. Námitku nedostatku věcné příslušnosti podle předkládajícího soudu vznesla žalovaná při jednání dne 16. 6. 2020.
3. Jak se z protokolu o jednání, které se u předkládajícího soudu konalo dne 16. 6. 2020, podává, strana žalovaná vznesla námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu s tím, že věcně příslušným by měl být insolvenční soud ve smyslu závěrů rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13. 11. 2018, sp. zn. 29 Cdo 1714/2017.
4. Žalobkyně se k námitce žalované vyjádřila v rámci svého podání ze dne 23. 6. 2020, ve kterém podrobně argumentovala ve prospěch závěru, že zmíněné usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1714/2017 dopadá na případ nesrovnatelný s okolnostmi projednávané věci; žalobkyně uzavřela, že předkládající soud je soudem příslušným.
5. Podle § 7 část věty před středníkem IZ, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních.
6. Podle § 7a písm. b) IZ, krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně v incidenčních sporech.
7. Podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ, incidenčními spory jsou spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem.
8. Standardní soudní praxe, jejímž výrazem je mimo jiné rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2018, sp. zn. 29 Cdo 6037/2016, ke svému obecnému závěru (k němuž se Nejvyšší soud přihlásil i ve shora zmíněném usnesení sp. zn. 29 Cdo 1714/2017) - totiž že „spor o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, zahájený v průběhu insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka, je incidenčním sporem ve smyslu ustanovení § 159 odst. 1 písm. g) insolvenčního zákona“ s tím, že „k projednání takového sporu jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy“ – dospívá mimo jiné na podkladě úvahy, že cílem § 231 IZ je „zajistit, aby otázka platnosti právního úkonu, jež je určující pro příslušnost majetku dlužníka do jeho majetkové podstaty nebo pro identifikaci závazků dlužníka, nebyla v průběhu insolvenčního řízení účelově vytěšňována“ (viz též rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 7. 2013, sp. zn. 29 Cdo 392/2011, uveřejněný v časopise Soudní judikatura, č. 9, ročník 2014, pod č. 110).
9. Při promítnutí právě konstatovaného do poměrů projednávané věci, kdy – jak se podává ze zápisů v insolvenčním rejstříku - insolvenční řízení žalobkyně jako dlužnice (sp. zn. KSPL 51 INS 2053/2019, vedené před Krajským soudem v Plzni) bylo zahájeno insolvenčním návrhem ze dne 11. 2. 2019 a kdy současně řízení v této věci bylo zahájeno v průběhu takového insolvenčního řízení, lze uzavřít, že žalobou požadované určení k termínu zahájení tohoto řízení - jenž je přitom určující z hlediska založení věcné příslušnosti soudu (§ 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., s přihlédnutím k § 7 IZ) - mělo význam z hlediska zodpovězení

otázky rozsahu majetkové podstaty žalující dlužnice, a spor v této věci je proto incidenčním sporem podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ; k projednání a rozhodnutí takového typu sporů je přitom dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 7a písm. b) IZ.

10. Z těchto důvodů nadřízený soud pod bodem I. výroku tohoto usnesení rozhodl tak, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné krajské soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř., s přihlédnutím k § 7 IZ).
11. Rozhodnutí pod bodem II. výroku tohoto usnesení podle § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. (s přihlédnutím k § 7 IZ) se opírá o skutečnost, že insolvenčním soudem je v daném případě Krajský soud v Plzni (§ 7b odst. 4 IZ); rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 5. srpna 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu